Povestea românului care l-a contrazis pe Einstein

(Interviu: Anca Lăpuşneanu – Florentin Smarandache)

Numele meu este Anca Lapusneanu, sunt redactorul sef adjunct al revistei VIP si vrem sa facem un interviu cu dvs pentru paginile numite "Stiinta si viata" din cadrul revistei noastre.

1- Ati urmat cursurile la Universitatea de Stat din Moldova. Cum era invatamantul atunci?

Era învăţământ serios, sever. Se intra greu. Concurenţa acerbă. Acum toţi fac doctorate şi facultăţi cu bani.

Am absolvit la început Facultatea de Ştiinţe ale Naturii din Craiova, secţia Informatică, în 1979, ca şef de promoţie. Dar am făcut şi studii pedagogice, pentru a putea să predau ca profesor. De câteva ori am încercat să mă înscriu la doctorat; contactasem pe Prof. Univ. Dr. Constantin P. Popovici, de la Universitatea din Bucureşti, pentru specialitatea: Teoria Numerelor. Dar nu am primit aprobare de la secretarul PCR de la Întreprinderea de Utilaj Greu din Craiova, unde lucram ca analist-programator. Pe vremea aceea dosarul trebuia parafat de Partid!

Apoi, Elena Ceauşescu a dat tot felul de legi restrictive: una a fost blocarea pe timp de trei ani a înscrierii la doctorat pe toată ţara. Alta: obligativitatea stagiaturii de trei ani în producţie după absolvirea universităţii. Deşi primisem recomandare de la Consiliul Profesoral să lucrez în învăţământul superior, nu m-am putut urni din întreprindere. În acei ani fusesem invitat de Prof. Univ. C. Burlacu să predau la Institutul Politehnic din Timişoara, în urma unor articole de matematică pe care le trimisesem la revista lor. Dar legile-mi erau potrivnice.

La Universitatea din Chişinău, am avut profesori în comisia de doctorat, pe lângă Dr. Petru Minuţ de la Universitatea din Iaşi, şi profesori veniţi de la prestigioasa Universitate “Lomonosov” din Moscova.

2- Ati avut vreodata ocazia sa intalniti un matematician celebru, spre exemplu, pe Grigore Moisil? Cum a decurs intalnirea?

Da, l-am întâlnit pe Acad. Grigore Moisil când am fost premiat la Olimpiada de Matematică, Faza pe Ţară, la Bucureşti, în anul 1974. Dânsul ne-a ţinut şi o cuvântare. Eu eram atunci licean în Rm. Vâlcea.

Am cunoscut de asemenea, pe la conferinţe internaţionale, mulţi oameni de ştiinţă străini renumiţi. Iar la Congresul Internaţional al Matematicienilor din Beijing, în august 2002, am fost la câţiva paşi de Preşedintele Chinei din acea perioadă, Jiang Zemin.

3- Cum ati reusit sa va insusiti atat de multe cunostinte si sa va jucati cu ele, avand in vedere ca despre matematica se spune ca este o stiinta exacta si nu lasa loc imaginatiei?

Mă plictiseam de un domeniu şi atunci mă avântam în altul. Nu am vrut să mă „rutinez”. Mi se pare monoton să creezi numai într-un domeniu.

4- Cum au fost anii studentiei pentru dvs?

Frumoşi. Cu petreceri. Cu nopţi nedormite - mai ales în sesiunile de examene. Excursii cu colegii de an prin Parâng. Participari la Olimpiada Studenţească de Matematică “Traian Lalescu” de la Cluj-Napoca din anul 1977.

5- Ati emigrat in America. Cum au fost perioada aceea, cat timp ati planuit fuga din tara, cine v-a ajutat?

Am trecut mai întâi prin purgatoriul lagărului de refugiaţi politici din Turcia (1988-1990). Am trăit la marginea societăţii. Am destăinuit calvarul plecării în cartea *Fugit... / jurnal de lagăr*... Am dus-o greu, efectuând munci necalificate, cu ziua, pentru a supravieţui...

6- Cum ati reusit sa va gasiti un loc in societatea americana- avand in vedere ca dvs. proveneati dintr-o tara comunista?

Timpurile se schimbaseră (Revoluţia m-a prins în lagăr). România nu mai era comunistă. Deci nu am avut probleme. A trebuit să mă familiarizez cu engleza şi să găsesc un loc de muncă (programator şi peste un an promovat inginer la corporaţia de computere Honeywell). Am intrat apoi în comunitatea românească din Phoenix, Arizona.

7- Povestiti-ne mai multe despre conflictul cu autoritatile pe care l-ati avut in 1986 si cum v-a afectat acesta cariera, la momentul respectiv?

Creasem un roman antitotalitar, intitulat în mod paradoxist „NonRoman”, despre un dictator... Analog, trei piese de teatru contra unei societăţi închise (trilogia „MetaIstorie”, cu ciclul de drame: *O lume întoarsă pe dos, Formarea Omului Nou, şi Patria de animale*)... Scriam de mână, apăsând la indigo, în mai multe exemplare [pe atunci se pusese restricţie la xeroxuri] – astfel mi-a scăpat o copie a romanului, pe când alta a fost confiscată.

8- In matematica exista cuvantul "eroare". Ati trait erori in viata? Care a fost cea mai grava eroare de pana acum?

Am făcut multe erori, din păcate. Am avut un destin sucit. Unele „erori” m-au dus, însă... la succes! Eram direct şi, din cauza aceasta, am intrat în conflict cu destui – în special cu autorităţile. Datorită acestor erori-conflicte am suferit prin lagăre, dar am şi reuşit să emigrez în America.

Dacă stăteam cuminte, în banca mea, fără intervenţii politice, eram şi acum în România. Dar, am fost nevoit să-mi iau lumea în cap – şi-am căpătat o largă experienţă de viaţă... Am cunoscut oameni, locuri, idei. Drumul acesta aventuros ţine şi de firea mea...

9- Ati urmarit celebrul film "A Beautiful Mind" cu Russell Crowe? Este vorba despre drama unui geniu - un matematician. Se stie ca marile servicii secrete stau si ii pandesc pe aceia care au "mintile sclipitoare" pentru a-i lua in angajamentul lor. Ati primit si dvs. aferte de la, sa zicem, NASA?

Da, am văzut acest film. Bine regizat. Desigur, este vorba şi de interese de grup. Un român venit în Statele Unite să se documenteze în lumea cinematografică mărturisea că la Hollywood nu a putut să se angajeze... nici ca portar! Hollywood-ul este un club închis; nu pătrude oricine. În America există butada că „din actor, actor răsare!" (care se referă de fapt la toată mulţimea lor artistică, incluzând scriitorii de scenarii, regizorii, etc.). Aţi văzut biografia unui „celebru" actor sau a unui „mare" regizor? Aţi observat că nu se specifică studiile lor? Şi ştiţi de ce?... Fiindcă nu au! Au „moştenit" meseria aceasta. Filmele acestea, realizate totuşi artistic, au în principal un scop propagandistic.

Am fost şi eu sponsorizat de *NASA Langley Research Center* din Hampton, Virginia, în 2004, de *NATO Advance Research Institute* în 2005 in Albena – Bulgaria. Am lucrat vara lui 2009 ca cercetător la *Air Force Research Lab* în Rome, Statul New York, iar vara lui 2010 la ENSIETA (în oraşul Brest, Franţa) -- toate acestea datorate *Teoriei Dezert-Smarandache din Fuziunea Informaţiei*, care are şi aplicaţii militare, pe lângă cele cibernetice, medicale, robotice, aviatice.

10- In 2011 ati fost nominalizat la Premiul Nobel în Literatură. Ce a insemnat acest lucru pentru dvs?

M-am bucurat. Dar aş prefera un Nobel în Ştiinţă decât unul în Literatură.

11- Care au fost contributiile dvs la dezvoltarea stiintei, de pana acum?

Am generalizat logica şi mulţimea fuzzy (şi în special logica şi mulţimea fuzzy intuiţionistică) la logică şi respectiv mulţime neutrosofică.

Am introdus şi studiat proprietăţile multor structuri algebrice si structuri neutrosofice împreună cu Prof. Univ. Dr. W. B. Vasantha Kandasamy de la Institutul Indian de Tehnologie din Chennai, India.

Am contribuit la extinderea *Teoriei Dempster-Shafer* din fuziunea informaţiei la recenta Teorie *Dezert-Smarandache de prelucrare a informaţiilor plauzibile şi paradoxiste* – împreună cu Dr. Jean Dezert de la Oficiul Naţional de Cercetări Spaţiale din Paris.

Câteva contribuţii în fizică: introducerea termenului de „nematerie”, ca o a treia formă a materiei (iar în prezent se întâmplă ca *neparticula*, propusă la Harvard, să fie parte din *nematerie*); enunţarea ipotezei că *nu există nici o barieră a vitezei în univers şi se pot construi viteze arbitrare*; definirea în mod simplu a *Teoriei Absolute a Relativităţii*, care să nu producă fenomene anormale precum dilatare a timpului, contractare a spaţiului, ori paradoxuri relativiste; şi generalizarea *Teoriei Speciale a Relativităţii* prin parametrizarea raportului temporal.

12- V-au adus acestea si satisfactii financiare?

Destul de puţin. În afara celor menţionate anterior, am fost sponsorizat de Universitatea mea din Statul New Mexico să particip la zeci de conferinţe internaţionale prin diverse ţări, apoi de către *Marcus Evans Defence Co.*

Am obţinut şi burse (*grants*) de la Institutul Griffiss din Rome, Statul New York, şi de la alte fundaţii. În general, cercetarea nu e plătită bine. Eu mă ocup de cercetare ca *hobby*! Curiozitatea de-a afla ceva nou, or de-a inventa ceva năstruşnic.

13- Puteti sa ne spuneti, in viata, cum se impaca matematica cu poezia?

La mine ştiinţa, literatura şi arta se complementează. Când eram mai tânăr, scriam poezie; spre bătrâneţe îmi scriu memoriile de călătorii - unde prezint impresii de la conferinţele la care particip (idei, subiecte de studiat, plus discuţii pe teme de cercetare avute cu profesori, studenţi, ingineri de prin toată lumea). Mi-am făcut numeroşi prieteni şi colaboratori de pe toate continentele. Îmi perfecţionez şi limbile străine, ba chiar învăţ expresii din limbi exotice (pentru amabilitatea si zâmbetul colegilor).

14- Ce lucrare desfasurati in prezent?

Ca de obicei, lucrez la mai multe proiecte în acelaşi timp. Câte un pic la fiecare. Mă satur repede de-un subiect, şi sar la altul... N-am răbdare să termin, că-mi vin alte idei. Acesta-i defectul meu...

15- Il contraziceti pe Einstein. Dvs. spuneti ca nu există barieră a vitezei în univers şi că se pot construi viteze arbitrare de la zero la infinit. Dar teoria, desi demonstrata de dvs. prin calculele matematice, a fost controversata. Ce puteti sa ne spuneti despre aceasta valva care s-a creat in jurul ei si in ce stadiu este in prezent?

Mi-a plăcut întotdeauna să privesc lucrurile din multiple puncte de vedere, nu doar cel official. De aceea am intrat des în contradicţie cu autorităţile

naţionale şi internaţionale: pe teme politice, ideologice, literare, dar şi ştiinţifice.

Într-o societate liberă eşti lăsat să-ţi expui ideile - fără consecinţe represive. Într-o societate totalitară, că e locală ori globală, eşti imediat pus pe lista neagră şi denigrat – chiar dacă societatea respectivă se autointitulează „democratică”.

Eu am emis o ipoteză supraluminală, nu o teorie, care bineînţeles trebuie verificată experimental. Parţial a fost afirmată de experimentele de la Fermilab din Chicago (MINOS, 2005) şi CERN (OPERA, septembrie şi noiembrie 2011). Se zice însă că în februarie 2012 s-au exercitat presiuni asupra responsabililor de la CERN (care sunt şi ei oameni, au familie, au nişte poziţii pe care vor să le păstreze...) să declare că rezultatele ar fi incerte. Probabil şi represalii tacite vor urma asupra fizicienilor (peste 170 din 13 ţări!) care au cutezat să semneze valabilitatea unui experiment supraluminal într-o lucrare inclusă în arXiv.org...

Pe 22 septembrie 2011, când CERN anunţase, prin Dr. Antonio Ereditato, că neutrinii zboară cu o viteză mai mare decât viteza luminii, a fost o explozie de bucurie pe tot globul! Fiul meu cel mare mi-a trimis prin e-mail un link despre ştiri, şi-a exclamat „Tata, ai avut dreptate”.

Se săturase lumea de un totalitarism ştiinţific, iar bucuria generală era imensă. Circulau mesajele prin email cu viteză... supraluminală! Era o eliberare. Începea să se termine cu dogma curentului principal (pare paradoxistă această sintagmă!), prin care unii creatori fuseseră consideraţi ca infailibili, deţinători de adevăruri absolute - ca nişte Dumnezei!

Ideea supraluminală mi-a venit când eram elev la liceu. La început m-a frapat adunarea relativistă a vitezelor. De exemplu: $c+v=c$, $c+c=c$, unde c este viteza luminii, iar v este orice viteză subluminală. Sau $0.9c+0.9c \approx 0.994c$, deci rezultatul adunării n-avea voie să depăşească viteza c. De ce? Pentru că aşa vroia X (fără nicio demonstraţie privind formula adunării)!

Am folosit atunci nişte calcule elementare. Am regândit experimentul lui Einstein cu ceasuri atomice, dar fără postulatul său privind viteza luminii ca ultimă în univers deoarece nu era convingător (plus că arăta contra-intuitiv), şi-am considerat timpul ca absolut, precum făcuseră înainte Galilei şi Newton. N-am vrut să mă „reperez” la eter sau ne-eter (dilema de la începutul secolului XX), ci pur şi simplu am considerat ca abstracte: un spaţiu matematic euclidian fixat, şi un timp matematic fixat. Intervalul de timp era acelaşi pentru cei doi observatori (cel de la sol, şi cel din rachetă). Refăcând calculele, mi-a ieşit ceea ce era normal, realist, că adunarea vitezelor este pur şi simplu vectorială: $c+v=|\vec{c}+\vec{v}|$, adică $c+v$ este egal cu magnitudinea vectorului rezultant.

Mai mult, în Teoria Absolută a Relativităţii [TAR] (după cum am numit-o), au fost eliminate anomalii precum: dilatarea timpului, contractarea spatiului,

simultaneitatea relativistă, plus paradoxurile relativiste. Iar factorul Lorentz a devenit... egal cu 1!

Mai departe, am parametrizat relaţia aceluiaşi experiment, luând în consideraţie cazul cel mai general: adică nu ştim nici dacă avem un spaţiu-timp relativ sau absolut, şi nici dacă viteza luminii este ultimă sau nu. Am obţinut atunci o generalizare a TR a lui Einstein, dar şi a TAR anterioară, precum şi noi Relativităţi (care trebuiesc desigur verificate experimental).

Sunt mulţi fizicieni şi oameni de ştiinţă care l-au contrazis pe Einstein, chiar din ţări occidentale, considerând că Teoriile Relativităţii (Speciale şi Generale) sunt nereale, adică *science fiction*. Dar toţi aceşti dizidenţi ştiinţifici sunt, din păcate, intimidaţi, marginalizaţi, defăimaţi, ridiculizaţi... Se exercită represiuni la adresa lor: fie sunt daţi afară din posturi universitare, ori împiedecaţi să promoveze sau chiar să-şi găsească o slujbă academică ori să primească fonduri de cercetare. De constatat că ei sunt supuşi, în primul rând, atacului la persoană, nu criticii pe textul ştiinţific.

Dau câteva exemple de oameni de ştiinţă pe care îi cunosc prin schimburi de corespondenţă: Prof. Dr. R. M. Santilli a fost eliminat de la Harvard (1981) pentru că a îndrăznit să-l critice pe Einstein. Santilli a scris şi o carte: *„Il Grande Grido: Ethical Probe on Einstein's Followers in the U.S.A, an Insiders View" (1984)*, Louisville, Alpha Pub., despre corupţia din domeniul cercetării ştiinţifice, despre manipularea informaţiilor, discriminarea minorităţilor în învăţământul superior, şi despre modul cum erau suprimate investigaţiile ştiinţifice care ar fi putut duce la concluzii opuse Teoriei Relativităţii. Citiţi in Wikipedia (despre care am văzut pe Internet că mulţi o numesc Junkipedia, în traducere: Enciclopedia de Gunoaie, ce se auto-intitulează „liberă" dar care este clar monitorizată şi cenzurată), în limba engleză, un exemplu clasic de denigrare la comandă a unui om de ştiinţă de înaltă clasă (ce lucrase la MIT şi Harvard), considerat că face „fringe scientific theories" (de către nişte editori plătiţi care n-au nici a zecea parte din reaoizările sale) tocmai pentru că nu a vrut să se subordoneze curentului principal: http://en.wikipedia.org/wiki/Ruggero_Santilli .

Despre subsemnatul junkipedienii (în traducere: *editorii de gunoaie*) au scris în pagina de discuţii pur şi simplu că sunt „criminal", „sinucigaş cu bomba" [în engleză: *suicide bomber*], apoi „spărgător de bănci în New Mexico" (probabil ca să justifice cum de-am putut să public multe cărţi) - minciuni atât de mari, încât până la urmă le-au şters ei înşişi fiindcă nu-i credea nimeni. Au luat-o apoi cu minciuni mai fine, ca să poată induce lumea în eroare. Acţionând sub acoperişul unor pseudonime, ei pot trânti orice neadevăruri, fiindcă n-are cum să-i tragă nimeni la răspundere.

Orice persoană de pe planetă poate contribui la Junkipedia, dar dacă cele scrise nu convin ideologiei junkipediene, editorii aflaţi pe ştatele de plată ale serviciilor secrete vor şterge imediat intrarea sau comentariul. De exemplu, critici la curentul ştiinţific actual şi mai ales la adresa lui Einstein nu se admit de nici un fel!

Pe deasupra junkipedienii mai sunt şi ipocriţi; de pildă mă acuzau c-aş fi „self-promoter" [adică m-aş promova singur]. Păi, orice scriitor şi om de ştiinţă caută să-şi facă opera cunoscută trimiţându-şi articolele şi cărţile pe la reviste, pe la biblioteci, dar şi la critici şi specialişti. Ce e rău în asta? Ba mai mult, în Occident există chiar Agenţii literare - plătite de unii scriitori, de pildă, ca să le promoveze creaţiile.

Odată, am fost anunţat de un prieten că un matematician german, Axel B., care şi-a semnat invectivele la adresa mea în Junkipedia cu numele său real, mă acuza că n-am publicat în nu ştiu ce reviste (bineînţeles, controlate de *ei*). Am dat atunci o căutare în *Zentralblatt für Mathematik* (revista germană de recenzii), să văd cine este acesta, şi tipul nu publicase decât 3 (trei!) articole. Atât! Iar eu aveam vreo optzeci de articole. Dar tuna şi urla împotriva mea! Am întâlnit multă ipocrizie în străinătate!

Bineînţeles că lucrări care criticau Teoria Relativităţii nu puteam publica decât în... Africa şi Asia!

Rolul acestor site-uri este de a dezinforma: să dea impresia că realizările ştiinţifice şi culturale au fost făcute numai de creatori ale marilor puteri în spiritul celor ce controlează cultura mondială, ignorând şi boicotând pe ceilalţi.

De ipocrizie dau dovadă şi guvernele care înfăţişează protestele din alte ţări, dar nu prezintă măcar o secvenţă la televizor privind protestele din ţara lor ale mişcării *Occupy Wall Street* privind inegalităţile şi nedreptăţile sociale.

Alte site-uri, aşa-zis ştiinţifice, dar adevărata lor intenţie fiind MANIPULAREA informaţiilor la nivel global, subminarea unora şi exaltarea altora, sunt Planet(junk)Math şi Planet(junk)Physics, de asemenea monitorizate de servicii secrete.

Este prima tentativă de dictatură globală în domeniul informaţiei din istoria omenirii - promulgată de aceste trei site-uri, dar şi de altele aflate sub control, împreună cu motoarele de căutări plătite să le aducă pe aceste site-uri printre primele pagini la orice căutări unde noţiuni de-ale lor apar. Cititorul grăbit nu mai are timp să se uite şi prin alte site-uri ieşite la căutări, ci se îndoctrinează cu informaţiile luate în special din Junkipedia. Junkipedia este extrem de părtinitoare, citând şi menţionând doar „elita" lor, şi ignorând ori boicotând realizările celorlalţi.

Mai mult, la fel ca oile care dau toate în baltă luându-se una după alta, versiunile în limbi neengleze copiază sau imită pur şi simplu versiunea englezească a Junkipediei – ducând voluntar sau involuntar la această dictatură globală în informaţie.

Alt exemplu: studentul Stephen Crothers (în prezent cercetător independent) a fost dat afară de la doctorat în Australia pentru că a îndrăznit să afirme că nu există „găuri negre" (care ar fi o consecinţă a TGR).

Religia şi în prezent tinde să fie mai puternică decât ştiinţa în unele societăţi vestice, din interesele celor care o controlează. De pildă, potenţialul boson Higgs a fost botezat în mod forţat „Particula lui Dumnezeu” – pentru a demonstra, chipurile, indirect/mutual legătura dintre ştiinţă şi religie (deci că Dumnezeu ar exista)...

Cunosc o universitate americană unde profesoara de biologie refuză să predea în clasă Teoria Evoluţiei, a lui Darwin (deşi este prevăzută de programa de studiu), pentru că femeia este creştină fundamentalistă şi crede în creaţionism. În ciuda faptului că şi studenţii şi părinţii acestora s-au plâns de nenumărate ori direcţiunii, ea continuă bine mersi să „profeseze”... Vă daţi seama ce „biologie” învaţă studenţii aceia!

Însuşi Nikola Tesla, marele inventator, a numit Teoria Relativităţii drept... *metafizică*! Tesla - fiind un emigrant dintr-o ţară mică - nu s-a bucurat de atenţia cuvenită geniului său, deşi invenţiile sale au avut un impact tehnologic important pentru omenire...

Există tone de maculatură despre TR, despre „conecţiile” forţate ale ei cu alte domenii, sumedenie de teze de doctorat, de reviste dedicate TR ...

Există persoane ce şi-au dedicat cariera studierii Teoriei Relativităţii lui Einstein, care au obţinut premii şi fonduri considerabile în această direcţie. Vă daţi seama că aceştia, şi alţii din tabăra lor, vor face tot ce le va sta în putinţă pentru a menţine privilegiile lor spirituale şi materiale.

Daţi o căutare în Google pe „anti relativity” şi veţi găsi vreo 6,3 milioane de site-uri! Deci, o opoziţie destul de serioasă. De aceea vor cei puternici să restricţioneze Internetul (fiindcă nu pot să-l controleze total), emitând tot felul de legi aberante prin care să-i hărţuiască pe indezirabili...

Aceste lucruri nu se spun de către cei care manipulează mass-media internaţională. Însă nici o Inchiziţie n-o să dureze la infinit, după cum ne arată istoria. Pe măsură ce instrumentele de măsurare se vor perfecţiona, adevărul privind supraluminitatea va fi dovedit.

Surprinzător, mai deschise la idei noi sunt revistele şi institutele ştiinţifice chineze şi indiene, care nu se supun neapărat dogmei curentului principal din ştiinţă precum multele reviste şi institute de cercetări occidentale aflate sub control.

Căderea TR va avea consecinţe majore asupra fizicii moderne; o revoluţie în ştiinţă ne trebuie, şi un nou domeniu va trebui explorat: fizica superluminală.

16- Ati vazut moartea cu ochii in lagarul de refugiati politici din Turcia. Va rugam sa ne spuneti cum ati ajuns tocmai acolo?

Am tot povestit episodul scăpării dintr-un totalitarism politic pentru a intra în altul ştiinţific.

Obţinând cu greu un paşaport de turist pentru a merge în Bulgaria la începutul lui septembrie 1988, m-am îmbarcat clandestin din portul Burgas pe un vapor până la Istambul, Turcia, unde am cerut azil politic la Consulatul American. Aci am aşteptat un an şi şapte luni viza americană de emigrare, efectuând munci necalificate pentru a supravieţui: încărcător la roabă pe şantiere, lucrător la prelucrarea cimentului, la şlefuit marmură, la polizat, la văruit, la făcut curăţenie, dar şi ghid la turiştii francezi.

Deci am o experienţă de viaţă care m-a călit...

17- Din pacate, multi dintre cititorii nostri nu am avut acces la cartea dvs in care povestiti calvarul din lagar. In ce perioada ati stat acolo si cum au fost zilele cand ati fost eliberat?

Am aşteptat în lagăr între 9 septembrie 1988 – 22 martie 1990. Munceam şi scriam scrisori să fiu ajutat să emigrez… Vreo 570 epistole am expediat în română, franceză, sau engleză - majoritatea colectate în tomul intitulat "Desperado" (1047 pagini)

http://fs.gallup.unm.edu/Desperado.pdf (161 MB).

Veţi găsi şi poze cu emigranţi români din lagărele de refugiaţi politici din Istambul şi Ankara... nenorociţii soartei...

Iată un fragment din prefaţă:

Aceste *Scrisori olografe*, împreună cu *Jurnalul de lagăr „*FUGIT...", au constituit pentru mine o metodă terapeutică pentru a rezista psihic în acest PURGATORIU – de unde nu mai puteam scăpa… Mă întrebam dacă această „purificare" avea loc înaintea intrării în paradis ori... în necunoscut!
Jurnalul de lagăr era continuarea *Jurnalului disperării* din țară, și preludiul *Jurnalului de emigrant* din America.
Am așternut pe hârtie suferințele, nemulțumirile, speranțele, precum și dezamăgirile… unui *desperado* [un *outsider* permanent, atât în ţară cât şi în străinătate...]. Acest cuvânt, DESPERADO, provenind de la caracterizarea unor fugari hispanici în America de Nord, are semnificaţie negativă; conform dicţionarului „Webster" înseamnă: persoană periculoasă, criminal nemilos, om în afara legii. Şi-a intrat în multe limbi: engleză, franceză, germană, italiană, cehă, maghiară, etc. (încercând să-l traduc pe Internet, îmi dădea robotul acelaşi cuvânt mereu).
Dar mie îmi place să-l percep în limba română ca „desperatul", datorită omonimiei, deşi în spaniolă *desperat* se traduce mai exact prin *desesperado*, în timp ce „desperado" este o prescurtare. Şi asta pentru că ştiu în ce situaţie de disperare eram noi în lagăr: oameni ai nimănui, bătuţi de soartă, consideraţi fiinţe inferioare de „mărimile" timpului...
În dicţionarul „Larousse" *desperado* este interpretat ca „persoană care trăieşte la marginea societăţii şi e gata să se angajeze în acţiuni violente şi disperate" [*désespéré* în franceză].
emigrare în America. Revoluția românească m-a prins în lagăr! Scriam pe la toate organismele internationale, pe la cunoscuți și necunoscuți, să m-ajute să emigrez…

Alte cărţi literare şi de artă de-ale mele, sau despre activitatea mea, în româneşte şi in alte limbi, puteţi descărca din site-ul:

http://fs.gallup.unm.edu/eBooksLiterature.htm

iar cărţi ştiinţifice din site-ul:

http://fs.gallup.unm.edu/eBooks-otherformats.htm .

18- Ce s-a intamplat cu dvs. dupa conflictul cu autoritatiile din 1986 cand vi s-a confiscat manuscrisul romanului "NonRoman"?

Am devenit „Obiectivul SAVU" al Securităţii din Craiova – *Savu* fiind numele meu conspirativ. Mă urmăreau, mă fotografiau prin oraş, îmi interceptau convorbirile telefonice, îmi confiscau scrisorile expediate şi manuscrisele (chiar şi pe cele ştiinţifice, care nu aveau vreo critică la adresa regimului). Scriau rapoarte despre mine, dar îi investigau şi pe cei care intrau în relaţii cu mine.

19- Ce ne destainuiti despre Teoriei Dezert-Smarandache (TDSm) din Fuziunea Informaţiei, in asa fel incat sa inteleaga toti cititorii? Spuneati ca are si aplicatii militare.

Am pornit în anul 2002 împreună cu Dr. Jean Dezert din Franţa să extindem Teoria Dempster-Shafer pentru cazul când ipotezele nu sunt exclusive, deci au părţi comune:

http://fs.gallup.unm.edu/DSmT.htm .

TDSm este formată dintr-un spaţiu de fuziune (Algebră Booleană), şi cuprinde o serie de formule de combinare a informaţiilor primite de la diverşi sensori sau experţi. Aceste informaţii sunt prelucrate automat, rezultatul fiind informaţia optimă care este necesară pentru a se lua o decizie.

De exemplu, un robot este înzestrat cu o reţea de sensori. Informaţiile furnizate de aceştia sunt combinate automat, transmitându-se rezultatul centrului de comandă.

20- Traim intr-o era a informatiei- prea multa si prea nociva. Cum faceti selectia informatiilor si cum va protejati de furtul de informatie?

Din păcate nu prea fac selecţie şi citesc zilnic zeci de mesaje. Şi compun zilnic zeci de răspunsuri. Şi-mi propun zilnic să deschid mai rar laptopul. Dar nuuu pooottt... Această eră a informaţiei este, într-adevăr, ca un drog. Am avut deseori şi computerul virusat, fişiere pierdute sau corupte. Dar o iau din nou de la capăt.

Nu pot să fac o selecţie a informaţiei. Şi acest lucru este tot un defect, care însă m-a dus să creez prin diverse domenii... Tot răul spre bine (iar în alte cazuri tot binele spre rău)! Fiind în contact electronic cu zeci de creatori de pe glob, în diverse limbi, am reuşit să ne influenţăm reciproc.

Multumesc frumos!

25-27 februarie 2012

{Sub o formă redusă a fost publicat în revista *VIP*, Bucureşti, pp. 40-41, din 5 martie 2012}